

vort Partis Vegne tilsige Villighed til at deltage i denne Drøftelse og Villighed til baade at staa ved Regeringens Side, hvor den hæveder værdifulde Principper, som ikke kan falde bort, fordi det konservative Folkeparti mener, at de er forældede, og tillige til at støtte dem, der ønsker, at der skal gøres noget, selv om Regeringen fremdeles mener, at det er rigtigt at sidde med Hænderne i Skødet. Men saa længe der kun er Tale om, hvad man saa ofte her paa Talerstolen har betegnet som tomme Demonstrationer, der ikke har nogen som helst Realitet, er heller ikke denne Sag moden til Drøftelse.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det foreliggende Lovforslag, har vundet Tilslutning fra alle Sider. Jeg takker for denne Tilslutning.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen gjorde et Par Henstillinger til mig, og den ene af disse gik ud paa at faa en Forandring i Loven, idet han vilde have, at der skulde indsættes en Bestemmelse, hvorefter der kunde fastsættes ensartede Regler for alle Kommunerne. Dette vilde stride ganske mod Lovforslagets Aand og Karakter, og det kan jeg derfor aldeles ikke gaa ind paa. Det ærede Medlem mente dernæst, at Understøttelserne var for smaa. Dertil vil jeg sige, at nu kommer der et nyt Moment frem af en anden Art end Varigheden af Arbejdsløsheden, som det ærede Medlem talte om, nu bevæger vi os mod Sommeren, og det er et Moment, som navnlig gør sig i høj Grad gældende her, idet man maa være varsom med at søge at afholde nogen fra at vise Iver efter at faa Arbejde. Det kan være rimeligt, at man optager de gældende Regler til Overvejelse, men blandt de Hensyn, der naturligt maa gøre sig gældende, er Hensynet til de ændrede Forhold, der følger af Sommerens Nærmelse, derunder, at Brændselsudgifter og lignende falder bort. Endelig vil det ogsaa være naturligt, at Understøttelserne fortrinsvis bliver givet til Fag, der er arbejdsløse paa Grund af de særlige Forhold, medens man, som sagt, maa være varsom, saa at man ikke ved at give Understøttelser afholder Folk fra at være ivrige med at søge Arbejde.

Det ærede Medlem talte ogsaa om de ugifte Arbejdere under 25 Aar. Jeg vil i den Anledning sige, at der gælder Regler, som er stadfæstede, og at Hjælpekasserne har deres Skøn at gaa efter, hvorefter man kan give de unge under 25 Aar en Understøttelse, naar man finder, at Forholdene ligger saaledes, at det er naturligt og heldigt at gøre det. Der har f. Eks. under Krigen i

nogle Fag været en ekstraordinær Tilgang fra Kvindernes Side, og det er nødvendigt, at man ikke ved Understøttelsens Forlængelse søger at opretholde denne Tilstand, men at man interesserer sig for at dette Forhold atter kan komme ind i normal Gænge, saaledes at disse Kvinder, forsaavidt de ikke er stærkt knyttede til Fagene, vender tilbage til Husgerning. Det ærede Medlem talte endvidere om Arbejdsløshedskassernes Forhold. Det er for Tiden Genstand for Undersøgelse, og derom kommer jeg til at forhandle med Tingenes Finansudvalg.

Det ærede Medlem Hr. Harboe talte om denne Lov som en Nødhjælp, og det er den, fordi vi ønsker, at det normale skal være, at Folk beskæftiges ved Arbejde, saaledes at vi kun i de Tilfælde, hvor dette ikke kan lade sig gøre, giver dem nogen Understøttelse. Hvad angaar Spørgsmaalet om at sætte Arbejder i Gang, skal jeg gøre opmærksom paa, at dette jo er sket i større Udstrækning end nogen Sinde tidligere, navnlig har man søgt at gøre det derigennem, at man skaffer Kommunerne Penge til at sætte Arbejder i Gang. Dette er sket gennem Loven om Statsgaranti som Rigsdagen i sin Tid vedtog, hvorefter de 15 Millioner Dollars, der med Finansudvalgenes Samtykke er skaffede til Veje gennem det amerikanske Laan, er beregnede til en effektiv Statsgaranti af 61 Mill. Kr. Saa er der yderligere ydet et Beløb, dels gennem et Laan paa 5 Mill. Kr., som Kommunerne har optaget med Statsgaranti gennem Bikuben, dels ved endnu nogle Millioner, der vil være til Raadighed ude i Landet til visse Foretagender. Desuden gives der fra Statens Side baade Tilskud til Boligbyggeriet og til Rentegødtgørelse. Saa vidt mig bekendt er der ogsaa rundt om i Kommunerne forberedt et meget betydeligt Antal Arbejder, saaledes at det kan ventes, at Arbejdsløsheden i Foraarstiden vil gaa meget stærkt ned og det var netop det, jeg hentydede til, naar jeg i min Forelæggelsestale sagde, at hvis det var disse Fag, vi nu havde med at gøre, kunde vi vente, at den ordinære Lovgivning maatte kunne slaa til. Vi har imidlertid ogsaa med en Række andre Fag at gøre, Industrifagene, hvor Arbejdsløsheden følger helt andre Veje.

Det ærede Medlem Hr. Harboe kom ogsaa ind paa Betragtninger vedrørende den industrielle Krise, og hvad der skulde gøres for at imødegaa denne. Jeg skal herom kun henvise til den Erklæring, som Statsministeren har afgivet, og de Forhandlinger,